

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Vsebina in etiketa.

Ne vem, ali je bilo pred ali po 20. septembru 1908. Ampak bilo je to v onem letu. Takrat je prinesel „Slovenski Narod“ ogorčeno notico proti nekemu nemškemu ljubljanskemu trgovcu, češ, da je nekaka slovenska dama kupila pri njem neko pijačo in da je bila na steklenici samo — nemška etiketa. Z vsjo odločnostjo je zahtevalo uredništvo v oni notici od nemškega trgovca, da posluži slovenskim strankam s slovenskimi etiketami. Z drugimi besedami: kaj je nam vsebina, notranjost, glavna stvar je zunanost, etiketa! Kaj je nam nemški trgovec, nemški kupec, da je le napis slovenski! Kaj je nam mar njegovo privatno življenje, ali je nemško ali slovensko, da je le postrežba slovenska! Kaj je pijača v steklenici, da je le na steklenici slovenska beseda! Zdelo se mi je takrat tako pojmovanje narodnosti za nas značilno in ima svoj pomen še danes. Imamo mnogo podobnega. Ne samo v prodajalnah, ampak tudi doma. Koliko tujega kupujemo pod — slovensko etiketo. Koliko je pri nas na zunan kričče — slovenskega, znotraj pa je — tuja pijača!

Treba bi bilo v tem oziru preobrata. Ni glavna stvar etiketa, glavna stvar je — vsebina. Ni prav, da s kriččimi slovenskimi etiketami zaznamujemo blago, ki bi sicer našlo odjemalcev tudi drugod. V tem oziru je vprašanje vsebine in etikete za nas velike važnosti. — Naš priprosti človek gleda samo na to, kakšna je vsebina brez ozira na to, ali je nemška ali slovenska. Napisa navadno niti ne pogleda. Glavna stvar je, da je blago dobro. „Svoji k svojim“ se na meji skoraj bolj zavedno izraža, nego v notranjosti. Tudi za višje sloje je bila vsebina glavna stvar. Hoteli pa so slovenske etikete. Trgovec-tujec je gotovo rad postregel s slovenskimi etiketami, če je ugajalo — tuje blago. Potem je prišla zahteva: vsebina mora biti slovenska, kakor etiketa. Od tu bo treba iti še korak naprej: etiketa je lahko internacionalna, če je vsebina slovenska. Ako se je „Slovenski Narod“ še pred dvema letoma repenčil zaradi neslovenskih etiket pri nemški pijači, je znamenje, da smo šele v najzadnjem času začeli stvar pojmovati. Zdi se mi, da gre obenem s pojmovanjem razmerja med vsebino in etiketo tudi nekaka metamorfoza tega, kar imenujemo narodnost. Bili so časi — zlati časi narodne navdušenosti — ko je bilo dovolj, da si na javnem banketu kričal živio, doma si lahko govoril nemško. Potem so zahtevali, da si nosil na prsih slovensko znamenje s trikoloro, ni ti bilo treba poznati niti ene slovenske knjige, ni bilo treba čitati niti enega slovenskega časopisa. Pozneje so prišli resnejši časi. Ni bila več dovolj slovenska etiketa. Hoteli so slovensko življenje v družini, v javnosti, zahtevalo se je dela, dejanj, namesto besedi. Današnji čas kaže pot še naprej. Odklanjam kričče etiketo, kot nepotrebno, glavna stvar je vsebina. Toda kakšna je vsebina slovenskega človeka, slovenskega življenja? V čem obstoji naše slovenstvo, v

čem je narodnost? Kaj hočemo in kam hočemo! Časi so postali resnejši. S kriččimi etiketami se danes ne da več prikriti tuje vsebine. Danes si lahko dober Slovenec brez „živio“, brez znakov, brez trakov. Lahko si dober Slovenec, ne da bi vstal pri vsaki narodni himni. Vidimo, da krik in trikolora še ni vse. Vidimo, da se pod to etiketo skrivajo še mnoge slabe vsebine. Če danes naš človek govori več jezikov, mi je ljubi, nego če govori samo slovensko. Glavna stvar je, da je v srcu Slovenec in da je njegovo življenje slovensko.

Priprosti človek, ki vzgaja svoje otroke v narodnem duhu, mi je več, nego kričč narodnjak, ki govori navdušene govore, njegovi otroci pa hodijo v nemško šolo. Je še mnogo podobnega.

Uredili smo si boj nasproti zunanjim sovražnikom in premotrivamo boljbolj naše notranje življenje. Preiskujemo bistvo, vsebino. „Vsak narod je sam sebi največji sovražnik“, pravi prof. Masaryk. V nas samih je še mnogo slabega, nečistega, nejasnega, neslovenskega. Ko smo se navduševali za etikete, smo pozabili na vsebino. Treba je še mnogo dela, da bomo dali slovenskemu življenju slovenske vsebine. Etikete nas ne smejo slepiti, to bi bilo nam škodljivo. Vsebinska mora biti dobra, čista, slovenska.

V tem leži revizija naše preteklosti, naše delo sedajnosti, naš problem bodočnosti.

Iz slovenskih krajev.

Hrušica pri Ljubljani.

Na naslov c. kr. šolskih oblasti. Kako se šolske oblasti brigajo in skrbje za napredek šolstva, kaže najbolje šola v Hrušici, ki se nahaja pred nosom naših najvišjih deželnih šolskih oblasti. Na naši šoli bi morali kot na trirazredni podučevati trije učitelji. Začetkom preteklega meseca je zbolela ena učna moč; a, ker se šolskim oblastvom smilil denar za plačevanje suplenta, sta morala ostala dva delati za tri. Pozneje je obolel še en učitelj in sedaj naj bi eden poučeval vse tri razrede. Ker pa je to nemogoče, sta sedaj dva razreda brez pouka. Šolske oblasti v mnogih slučajih pravijo, da niso kmetje vneti za šolo in tudi o nas se je že to govorilo. A, kakor kaže ta slučaj so šolske oblasti tisti, ki se ne brigajo za šolo.

Če obdrži ubogi kmet včasih svojega otroka za nujno delo doma, ga šolske oblasti takoj kaznujejo. Če pa na šoli po krivdi c. kr. višjih gospodov v posameznih razredih ni pouka, kdo zasluži kazen v tem slučaju?

Pozivljamo torej slavne c. kr. šolske oblasti, naj takoj store svojo dolžnost in nam pošljejo dovolj učiteljev, da ne bodo naši otroci brez pouka.

Več prizadetih staršev.

Iz Zagorja ob Savi.

Zakaj se je Walla ustrelil? Walla je bil kot blagajnik in v zasebnem občevanju tu splošno priljubljen. Spoštoval je tudi slovensko narodnost, dasi je bil trd

Nemec. Vse drugačen pa je ravnatelj Julij Paver, baje ogrski žid, ki sovraži Slovence kolikor le more. Brez vzroka jih odpušča iz službe. V nedeljo, predno se je Walla ustrelil, sta se Walla in Paver hudo skregala. Vzrok neznan. V pondeljek je Walla prišel prosit za dopust. Pavra ni bilo doma. Walla je nato rekel: „es ist noch besser, daß er nicht zu Hause ist.“ Nato je odšel v Ljubljano, kjer je, kakor znano, v nekem hotelu storil žalosten konec. — Stvar nas zanima in želimo, če mogoče, natančnejšega poročila.

Tržaško pismo.

Trst, 15. aprila.

Brenceljnov „Ričet iz Žabjeka“ ob Adriji. — Detektiv. — Cenzura misli. — Slovanski koncert. — Frakarija uživa. — Plui Teufel!

Gospod urednik! Vi kot človek, kateri mora imeti vso našo slovensko literaturo v kurjem očesu na mazincu leve noge, gotovo poznate že zdavnej pozabljeno delo mojega nekdanjega dobrega prijatelja, s katerim sva včasih v kavarni „Avstrija“ v Ljubljani prevrnila marsikateri kozarček slivovke, prvega in menda edinega slovenskega humorista „Brenceljna“, namreč „Ričet iz Žabjeka“. Iz tega „Ričeta“ se bode te spominjali balade o sosedih Janezu in Petru, ki sta bila „oba silno hudih jeter“, pa sta šla in se sprla radi „ribe“, ki jo je vjel menda Peter. Šla sta v mesto vsak k svojemu advokatu in se tožila ter tožila, dokler se nista zatožila do suha. Brencelj je „ocirati“ to storjo z jako lepimi „pildki“, in najlepši se mi še danes zdi tisti, na katerem je videti Janezovo in Petrovo hišo na bobnu, Janeza in Petra, ki si iz praznih žepov podajata roko, advokata pa, lisjaka, skačeta veselja, pod pazduho vsak velikanski tolar z napisom 10.000.

Te Brenceljeve storje sem se že večkrat spomnil, ko sem gledal brezmiselni boj, ki ga bijeta med seboj v Trstu Slovenec in Italijan, a prav posebej se mi je zazdelo včeraj, ko sem čital jutranji „Piccolo“, da vidim Janezovo in Petrovo bajto na bobnu, zraven Janeza in Petra praznih žepov, advokata-lisjaka pa s tolarji pod pazduho.

Pod nadpisom „Italian e Tedeschi“ poroča namreč „Piccolo“, z nekim posebnim zadoščanjem, da so se Italijani in Nemci v državnem zboru — „Trovarono concordia“ pri glasovanju proti skupnemu nasprotniku — „lo slavismo“. Skupni interesi da so jih vodili pri tem. „Piccolo“ zelo želi, da bi Nemci v vsakem slučaju tako jasno, kakor so tu, uvidevali in uvaževali skupne interese z Italijani, kar naj bi bilo uspešno sredstvo proti „maree slava“. V nadaljnjem pa toži „Piccolo“, da Nemci navadno ne gledajo in ne vidijo tako jasno tega „commune interesse“.

Zlasti pa se jezi „Piccolo“ na značnega ljubljanskega nemškega kričača dr. Egerja, ki je poudarjal, da hočejo Jugoslovani zapreti Nemcem pot do morja, kar da bi pomenilo gospodarski polom nemških alpskih dežel.

„Izključiti Nemce od morja!“ vzklika

„Piccolo“. „In to se govori v Ljubljani, kjer so Nemci izgubili vsako zastopstvo v mestnem svetu, kjer vidijo porušen ves svoj vpliv in izgubljeno vsako najelementarnejšo pravico. Pa imajo vendar čas in voljo misliti na morje, da se izpostavljajo za varuhe morja proti slovanstvu, kakor da bi se bil ob Adriji veliki boj med Slovani in Nemci. Na Italijane niti ne misli nemški ljubljanski govornik.“

Nato pa milo vabi: S preziranjem Italijanov se Nemci odrekajo edine realne podlage, ki jo more imeti boj proti Slovanom ob Adriji.“

Potem postaja „nepristranski“: „Če bi bilo treba odločevati med Nemci in Slovani, bi nihče, kdor je nepristranski, ne mogel priznati prvim večje pravice do življenja in razvoja ob obali Adrije, kakor drugim.“

V nadaljnjem prisloja „Piccolo“ edino le Italijanom pravico in sposobnost za obrambo Adrije proti slovenski „pohlepnosti“, da jo obranijo, da ne postane slovenska. Kdor pa misli na to, da naj bi Adrija postala nemška, le olajšuje Slovanom prilastitev morja.

„Samo s tem, da podpirajo Italijane ob Adriji, morejo Nemci preprečiti premoč Slovanov in to s tem, da jih podpirajo, indirektno v njihovem boju proti skupnemu sovražniku. In le tako, da ne prezirajo Italijanov, pač pa da priznavajo nje in njihove pravice na morju, bodo mogli Nemci nuditi parlamentarno pomoč v Pragi, na Dunaju in v Ljubljani. Besede, kakor jih je govoril poslanec Eger pač morejo malo pomagati v to, da se uravnajo in utrdijo ugodni odnošaji med Nemci in Italijani v dunajski zbornici!“

Gospod urednik, ali ne vidite tu Petra ki se tepe za ribo, katero je vjel v potoku, ki je tudi Janezova last, in ima ta enako pravico v njem loviti, kakor Peter. In vidi-te tega trikrat trapastega Petra, ki teče k advokatu — Nemcu, kakor nor, da mu izroči pravdo proti Janezu. Pri tem pa nikar ne mislite, da je Janez kaj pametnejši. On jo namreč, ravnatoko trikrat neumen, ubere po drugi poti k drugemu advokatu — v la di, se slini okrog nje in sega v žep, da mu kar roka omaguje. In pravda se vleče in vleče ter se bo vlekla tako dolgo, da bo Vaš Verus, ako mu pan buh zdravja da, tudi imel še priliko napisati storjo o teh dveh sosedih in njihovih, „silno hudih jetrih“ ter jo „ocirati s pildki“, kako bode stali njuni bajti na bobnu, kako si bode ta Janez in Peter praznih žepov podajala roko, seveda prepozno, advokata-lisjaka pa z velikimi tolarji pod pazduho plesala „lungo le coste dell' Adriatico“ divje kankane veselja, da se jima je posrečilo — „fare un lago tedescho“.

Così sia!

Gospod urednik, sedaj pa dovolite, da Vam enkrat prav prisrčno čestitam. Pa veste zakaj? Zato, ker ste v Ljubljani, ne pa v Trstu, in prav posebej pa še zato, ker imate v Ljubljani sedaj tako lepo, prav domačo, pristno domačo — Hofrichterjevo afero. Au!

LISTEK.

ARTUR SEVER.

ŽENA.

Roman.

[36]

Vsa družba je utihnila . . . mučna in grozna tišina je zavladala po sobi, gospodje so planili pokoncu in prestrašeni obstali, dame pa so zakričale in se stisnile po kotih v sobi.

Nikdo se ni zavedel natančno kritičnega položaja, ki je zašel vanj, kakor brezumni so gledali proti vratom . . . kjer je stal mirno detektiv . . . Prvi se je slednjič orientiral profesor Freier, ki se je naglo približal detektivu in stegnol roko, a ta je spoznal njegov namen, da bi hotel priviti električno luč, pa ga je še pravočasno zagrabil za roko in potisnil v stran.

V tem je stopil v sobo policijski komisar, ki se je vsi družbi nonšalantno, a vendar precej prezirljivo naklonil ter rekel: „Prosimo, gospoda, da ostanete popolnoma mirni in vsi na svojih mestih! V imenu zakona zahtevam, da mi pove vsakdo svoje ime!“

Kakor curek mrzle vode so delovale te popolnoma uradne besede na navzoče . . .

Sedaj so se šele popolnoma zavedli položaja in katastrofe, ki so stali pred njo! Vsi so vedeli, da je njih obstanek v Ljubljani nemogoč, da se jim bo smejalo vse mesto! A vrhu tega so bili večinoma vsi višji uradniki in člani najuglednejših ljubljanskih rodbin, kjer so igrali vedno največjo ulogo . . . a zdaj naenkrat ta škandal, ta grozni škandal. Winter se je pa takoj spomnil onega, ki je bil edini tako podel, da je izvedel ta satanski načrt . . . stisnile so se njegove ustnice in v divji jezi je zasknil:

„Prokleti Dimic!“

Kakor kačji žvižg so zabrnele te njegove besede po sobi, in vsi so jih razumeli . . . vsi so se spomnili onega dogodka med Wintrom in Dimicem v kavarni in vsem je bilo v trenutku jasno, da je le Dimic mogel biti tak lopov, da jih je izdal . . .

Kakor težka mora je ležalo to spoznanje nad vsemi . . . samo Rene ni izgubila mirne krvi . . . Ko je vstopil komisar, je dvignila glavo in se skoro na glas zasmejala, potem pa je vstala in sedla na

divan, k nji je enako mirno prisedel Kovač . . . saj ta dva sta bila edina, ki ta izdaja ni mogla imeti posledic zanje. Smejala sta se, ko sta gledala in poslušala s kako drhtečim in obupanim glasom so pripovedovali gospodje in dame komisarju svoja imena.

Ko so bili že vsi gotovi, je komisar kavalirsko stopil k Rene in jo prosil, da naj mu pove svoje ime, kar je storila popolnoma flegmatično. Tudi Henrik se ni prav nič razburjal.

Komisar je končal, svetoval je še družbi, da bi bilo najbolje, ako se sedaj takoj razide in sicer ne skupno; bil je še toliko kavalirja, da se je ponudil damam, da jim pošlje iz mesta vozove . . . nato se je molče naklonil ter odšel iz sobe, za njim pa detektiv in vsi stražniki . . .

Družba je ostala zopet sama . . . a niti besede ni mogel spregovoriti kdo . . . Minetti je kar napolnjen divjal po sobi, ceptal z ного . . . Bil je tako razburjen, da se je zaletel v malo mizico, ki so stale na nji steklenice in krožniki, ki so se z največjim žvenketom razbili . . .

Polagoma so se začeli razhajati . . .

Med zadnjimi sta odšla Rene in Henrik

Molče sta stopala skozi jasno mesečno noč . . . in ako bi povedala drug drugemu svoje misli, bi se gotovo strinjala v norčevanju in zasmehovanju družbe, ki se je tako grozno blamirala in se prestrašila dejstva, da je njih početje razkrinkano . . . tako malenkostno se jim je zdelo njih početje . . . poprej pogumni, a ko pride udarec, vsi preplašeni, bojazljivci . . . Dospela sta v mesto, Henrik je spremil svojo sestro do njenega stanovanja; predno sta se ločila, je Henrik rekel:

„Pridi tekom današnjega popoldneva k meni, govoriti moram s teboj o raznih stvareh!“

Rene mu je obljubila in odšla.

Henrik pa je stopal po dolgočasnih in praznih ljubljanskih ulicah proti domu. Na to, kar se je ravnokar zgodilo ni niti mislil več, premišljeval je samo, kako naj bi uredil konečno stvari s svojo ženo; ravno zato je povabil Rene k sebi, da naj bi ona posredovala med njima, ker Kovač ni hotel in ni mogel več govoriti s svojo soprogo . . .

(Dalje.)

to še ni vse. Pri vsaki aferi je treba dvoje strahovito kunštnih ljudi: enega, ki to afero izsledí, in to je — časnikarski poročevalec, in drugega, ki je ne izsledí, in to je — detektiv. Te baže ljudi pa imate v Ljubljani dovolj, zato mi je strahovito žal, da ne morem celi vrsti svojih dobrih tržaških prijateljev preskrbeti dobrega zaslužka v Ljubljani.

Podal bi Vam namreč slavno uredništvo „Edinosti“ v Ljubljano za — detektive, ljubljanske detektive bi pa naprosil, da prevzamejo uredništvo „Edinosti“. Prepričan sem namreč, da bi se pač osebe premenile, a stvar bi ostala taka, kakor je sedaj.

Stvar je namreč taka: celi Trst hoče vedeti, kdo je neki ta Vaš „Verus“. Zlasti se živo zanimajo zanj gospodje pri „Edinosti“. Ker pa v svojo žalost gledajo in gledajo, pa le nič ne vidojo, kakor Krjavelj, ko je stal na barki, so pa menda naprosili nekoga človeka, kateremu ste Vi dali pred kratkim brco, da naj v javnosti — ako je smatrati „Edinost“ za javnost — proglasi za Vašega dopisnika nekoga, katerega sumijo tega „zločina“ in to najbrž zato, ker ima možakar za Trst neodpustljivo napako, da se predrzne tupatam samostojno misliti, kar je v Trstu baje po pravilih političnega društva „Edinosti“ vsakomur strogo prepovedano.

Da, da, nič se ne smejte! V Ljubljani in drugod po slovenskem svetu imate cenzuro za časopise in druge take potrebne in nepotrebne stvari, pri nas v Trstu pa, kjer smo složni in edini, da že kar tulimo te sloge in edinosti, imamo pa cenzuro za misli. Te je treba djeti v kuverto, jih dobro zapečatiti in odposlati rekomandirana na zgornji naslov. Tam jih pregledajo, prehtajo, privežejo, zaflikajo in morda tudi vrnejo, največkrat pa prilaste, ako jim ugajajo. In potem z bogom vi in vaše misli, ob prvi priliki se kdo drug pobaha z njimi. Če jim pa ne ugajajo, potem revež vi, kajti kolikor njih, toliko vaših ljutih sovražnikov, čeprav ne pridite s svojimi mislimi na dan, samo da vedo zanje.

V soboto zvečer sem se udeležil koncerta v „Narodnem domu“. Koncert se je vršil pod patronanco štirih slovanskih narodnosti v Trstu, Slovencev, Hrvatov, Srbov in Čehov, če smemo razne čitalnice in podobna društva smatrati za legitimne zastopnike teh v Trstu živečih narodnosti. Koncert je uspel v vsakem oziru, kakor tudi drugače ni bilo pričakovati z ozirom

na moči, ki so sodelovale. Ondrička kritizirati se nikakor ne upam, a go. Nordgar-tovo pa v Ljubljani itak poznate boljše, kakor pa mi v Trstu, rečem le, da je s svojim petjem naravnost očarala občinstvo. Da bi grajal ali hvalil vojaški orkester, hm, rajši nič, vsekako pa vsa čast kapelniku Teplemu. Splošno povem, da je bil to eden najlepših večerov v Trstu, kar se jih spominjam. Zato pa me je tudi precej pograbilo, ko sem čital poročilo v „Edinosti“, katero mi je pokvarilo vse veselje na tem užitku.

Te proklete bahaške fraze! „Zbran je bil cvet slovanske inteligence!“ — Bogme, jaz se ne štejem med ta „cvet“, poznam ga dobro. Je med tem „cvetom“ marsikateri cvet, ki ima ponižno obleko, pa lep duh, a je tudi „cvetov“ vmes, ki bleste s svojo zunanostjo, če jih pa poduhaš, te pa vrže nazaj, kakor bi ti amoniak porinil pod nos. — „Dvorana je bila redkokdaj tako nabit polna; gotovo pa ni bilo v njej še nikdar zbranega toliko odličnega občinstva“. Da, to odlično občinstvo! To je nekaj za našo frakarijo! Sicer so v gledališki dvorani le navadne dramske predstave, katere so pristopne tudi — gospoda, le zavijajte nos! — tistim nižjim slojem, ki smrdé po težkem delu in znoju, ljudski, delavski shodi in take veselice! Brrr! Človek se res oddahne, ako pride med tako „odlično“ družbo, posebno če je komaj šele dobro osnažil s svojega, še čisto novega „fraka“ gnoj iz kmetskega očetovega hleva, ali pa še celo ne. Zato v „Edinosti“ tako veselje nad tem „cvetom“ in to „odličnostjo“, zato pri koncertu tako visoka vstopnina, da se je mogel udeležiti koncerta samo „cvet“ in sama „odličnost“. Gospodje pri „Edinosti“ so se pač zopet enkrat izdali in nehote in seveda tudi nevede (fiksna lastnost teh gospodov), povedali kako visoko vzvišeni se čutijo nad navadnim, preprostim, nevetočim in neodličnim občinstvom! Da, vi slavna frakarija, kajne: odi profanum vulgus et arceo! Kajne: Pfui Teufel, G'sindel gemeines!

Gospod urednik, jaz pravim tudi: „Pfui Teufel“ in končam za danes, obljubim pa, da bom tudi še nadalje sodeloval, seveda „samo iz prijaznosti“, kakor sodelujejo razne vsled rjaznih intrig relegirane dobre diletantске moči rajši pri sv. Ivanu, kakor pa v „Narodnem domu“, odkoder so jih spravili zli jeziki.

Tako torej: arrivederci venerdì!
Verus.

se sedaj zatrjuje, se je za letos ustanovitev konzulata preložila, in vprašanje je, ako se konzulat sploh ustanovi. Naša vlada je namreč po svojem poslaniku posredovala v Petrogradu in se je izrazila proti ruskemu konzulatu v Pragi. Vzrok tega koraka je afera bivšega vojaškega atašeya pri dunajskem ruskem poslanstvu, polkovnika Mačhenka, ki je bil v zvezi z znano špijonažo v vojaških arzenalih na Dunaju in v Dunajskem Novem mestu; tudi potovanja in govori dr. Kramača v Petrogradu so v zvezi s zavlačenjem in morebitnim preprečevanjem ustanovitve ruskega konzulata v Pragi! — Avstrijska vlada vidi pač povsod strahove.

Dnevne vesti.

Naročniki „Jutra“ dobe začetkom maja zastoj žepni Vozni red, ki ga izda „Prva anončna pisarna“ v Ljubljani. To ugodnost za naše naročnike smo izposlovali od „Prve anončne pisarne“, ki je edini tak zavod na vsem Slovenskem in v izbornih rokha, in jo slav. občinstvu priporočamo najtopleje. Omenjamo še, da bo ta Vozni red najpopolnejši, kar jih je dosedaj izšlo pri nas.

Združeni bratje. Klerikalci so — ne vemo ali resno, ali le za aprila — na svoje somišljenike in zaveznike — to so klerikalci in Nemci — razposlali „strogo zaupna pisma“ s pozivom, da pri dopolnilnih volitvah v ljubljanski občinski zastop, dne 21. t. m. I. razred naskočijo z združenimi močmi. Edino le v tem razredu imajo namreč za sedaj upanje, da gotovo — propadejo.

Kdo bo župan in podžupan ljubljanski? To in še mnogo drugega iz večerajšnih dopolnilnih volitev izveste iz posebnega poročila v prilogi. Besedilo je posneto iz izvornikov glasovnic.

Pogreb vdove Polakove se je vršil nad vse častno. Župnik Potokar je dovolil nagrobni govor, toda nikogar ni bilo, da bi bil govoril.

Velika nedoslednost. Začudili smo se dvema ukrepoma ljubljanskega občinskega sveta v zadnji seji. Občinski svet je sklenil, da pošlje na poslavo Grunwaldske bitke svojo deputacijo, ki gotovo na kakem banketu izreče v imenu deželnega stolnega mesta Ljubljane svoje spoštovanje onim poljskim junakom, ki so v krvavi bitki skrčili moč nemškega viteškega reda, ki so naredili konec nemškemu nasilju na poljskih tleh. Noben Slovenec ne more imeti ničesar proti temu ukrepu — ali, ako se pomisli sedaj na drugi sklep, ki se je sklenil v isti seji, tedaj mora nehote reči: o ti preljudba slovenska doslednost! Občinski svet je namreč sklenil, da se pokloni ljubljanski župan velikemu mojstru nemškega viteškega reda Evgenju, ki naj mu javi, da dobi Ljubljana ulico, ki se bo imenovala po njegovi osebi! S tem svojim sklepom je občinski svet dokazal, da ne razume pomena grunwaldskega slavja, ker kako bi mogel potem storiti kaj takega, da v eni in isti sapi proslavlja poljske junake in nemški viteški red. Ne vemo, kako bodo Poljaki sprejeli v svojo sredo deputacijo onega občinskega sveta, ki proslavlja nemški viteški red! Res, škoda, da občinski svet ni sklenil, da naj se imenuje kaka paralelna ulica nove Evgenove ulice — Grunwaldska cesta. . . s tem bi pač kronali svoje postopanje! Ne vemo sicer, da li je občinski svet dovel do tega kurioznega sklepa prevelik patrijotizem ali pa kaj drugega; mi v tem koraku vidimo grozno nedoslednost in to smo hoteli konstatirati.

Katoliki v teoriji in praksi. V soboto, dne 9. t. m. je prinesel organ naših katoličanov podlistek „Iz spominov na Benetke“ (Prosto po češkem). Kdo bi na prvi pogled slutil, da je to dobeseben prevod iz protikrščanskega, poganskega Mačharjevega „Kima“? Previdni prevajatelj je prinesel v „Surovinca“ vse poglavje „Venezia“ — z nekaterimi izjemami. Izpustil je namreč vsa ona mesta, ki le količkaj dišijo o Mačharjevem protikrščanskem mišljenju. Mačhar pripoveduje n. pr. s fino ironijo, kako so se Benečani zvezali z enim izmed nebeščanov, s sv. Markom, — zato da so potem imeli katoliško sankcijo za vse svoje zločine. — Tega seve v „Surovincu“ ni. — Dalje, kako sedijo kanoniki v cerkvi sv. Marka „in se očividno dolgočasijo.“ — Dalje, da — poleg vseh drugih, ki prežijo na bakšiš v Benetkah — tudi mežnar v cerkvi vsakemu tujcu molí roko pod nos za „trinkelt“. Če hoče človek to in drugo izvedeti, mora brati pač original ali pa nemški prevod. Nemški prevod je tudi „s pridom“ bral „Surovinca“ podlistkar; verjetno je celo, da sploh češkega izvornika nikoli ni videl. Par primerov: Mačhar pravi, da so dobile Benetke v Turkih nevarnega soseda. — Nemški prevod Saudekov: Feind. — „Surovinca“: sovražnik! — Mačhar: Manjkal jim je višjega zornega kota. — Saudek: ein höherer Standpunkt. — „Surovinca“: seveda: višjega stališča itd. Torej ne „prosto po češkem“, ampak „bromo po nemškem!“ Hvala bogu, da ne bomo dolgo časa od-

kazani na „Surovinca“ prevode iz Mačharjevega „kima“, ker izide kmalu ves v „Narodni založbi.“ — Če pa hoče „Surovinca“ konkurirati, naj hiti in prinese še pravočasno ves „kimi“ nejevernega Mačharja; svetujemo mu pa, naj ničesar ne izpušča!

Zlobnost ali — neumnost? Poroča se nam: Deželni odbor bi bil rad zamenjal deželni dvorec s svetom mestne občine ob Dunajski cesti, pa s tem pogojem, da bi mestna občina deželi doplačala še 100.000 K češ, ker je drugače prostor predrag! Lani pa je dež. odbor razveljavil sklep obč. sveta, ki je hotel za 250.000 K prodati isti prostor „Kreditni banki“. — Ali ni to hudobija, vredna dr. Lampeta? Lani je trdil dež. odbor, da je občina preceno svet hōtela prodati, letos pa trdi ta dični deželni odbor, da je zanj — predrag!

Vzor „zavednega“ naprednega narodnjaka je neki v ljubljanski okolici bivajoči možakar, kateri na vse mogoče načine ruje in hujska že lepo vrsto let proti telovadnemu društvu „Sokol“, ki je v dotični občini ter prigovarja — poleg drugih „narodnih“ značajnosti tudi k ustanovitvi telovadske vrste izven okrilja „Sokola“, dasiravno je možakar predsednik C. M. D., podpredsednik političnega društva in odbornik „Čitalnice“. — Kako si on to v sklad spravlja glede narodnega čuta in naziranja v navedenem slučaju, je za tiste, kateri ga še prav dobro ne poznajo, nekaj neumljivega. Nam je pa to jasno! Vsekako se pa opozarja merodajne kroge dotične občine, da v tej zadevi z vso pozornostjo zasledujejo zahrbtno delovanje tega „dičnega“ možakarja. — To naj bo prva novica, nanašajoča se na društveno in politično življenje v dotični občini z dostavkom, da se drugi pride z imenom in „zgodovino“ na dan, ako ne bi pomagale te vrstice. Tudi z drugimi se še pogledamo. Torej na svidenje exbrat in drugi!!

Opazovalec.

Dr. Schuster je sploh vnet za glave. Iz okolice dr. Schusterja se nam poroča: G. urednik, Vi se čudite, zakaj je dr. Schuster s tako vneto zagovarjal obtožnico, proti Eisenpassu, ter izjavil, da je Rožičeva glava odgnila. Nam pa, ki dr. Schusterja boljše poznamo, se nam ta stvar ne zdi tako čudna. Dr. Schusterju so namreč glave zelo priljubljene. On ima navado, da pri kosilu od piške ali kapuna in drugih takih zveri, pohrusta le glavo, a bedra, koš in vse drugo pa pusti. Ali če pride do hrusk, si privoščí samo pecelj, hruško pa zažene proč. In tako bi lahko navedli še več drugih dokazov, pa mislimo, da ste že dovolj prepričani, da je dr. Schuster sploh vnet za glave.

Delavci pozor pred izseljevalnimi potniki! Znani postopač, 30 letni Ferdinand Kučera je dne 5. t. m. ujel hlapca Vincencija Gabrovca iz Ptuj, ki se je hotel odpeljati v Ameriko. Predstavil se mu je za izseljevalnega potnika in ga pogovoril, da mu je izročil 300 K za vožnjo. Ko sta se odpeljala v Trst, je Kučera tam opazil, da ima njegova žrtev še 200 K. Tudi te mu je izvalil pod pretezo, da jih bode naložil zaradi varnosti pri poštni hranilnici. Potem je šel Kučera navidezno v izseljevalni urad in ko je prišel nazaj, je Gabrovcu rekel, da je že vse v redu, potem pa izginil. Ko se je pozneje Gabrovec oglašil v agenturi, se je prepričal, da je osleparjen. Seveda je zadelo takoj ovadil tržaški policiji, ki je obvestila razna oblastva. Orožništvo v Vodmatu ga je pa izsledilo in izročilo v roke pravici. Torej previdnost, izseljenci! Obrnite se raje na znane ljubljanske tvrdke, ki se pečajo z agenturo za izseljevanje.

Gostilničar ubil vojaka? Po Ljubljani kroži sledeča govorica: V nedeljo pop. je prišel nek vojak tukajšnjega domobranskega polka v neko gostilno na Opekarski cesti. Privoščil si je jedi in pijače ter napravil približno 1 K 60 v računa. Ko pa je bilo treba plačati, se je izgovarjal, da nima denarja pri sebi, da ta račun pa gotovo drugi dan poravnava. Gostilničarja pa je ta izgovor silno vjezil. Baj je zavnjal nad vojakom: Čakaj, hudič, jaz ti že pokažem, ceho delat brez vinarja v žepu! Vojak je še nekaj ugovarjal, nakar gostilničar plane nanj, ga začne biti s pestjo po glavi; ko ga je podrl že med vežnimi vrati na tla, mu je stopil še na vrat, dasiravno je bil vojak že ves krvav in onemogel. Vojaka so potem prepeljali v bolnico. Spotoma ga je prišla dvakrat božjast, a drugo jutro, t. j. v ponedeljek je pa vsled težkih poškodb umrl. Ime dotičnega gostilničarja se različno ugiblje. Ker ima, kolikor nam znano, tam nekje tudi g. Stajner svojo gostilno, in je g. Stajner znan kot miroljuben mož, bi bilo dobro, če se od te ali one strani pojasní, ako in koliko je na tej govorici resnice.

Vojaška surovost. Te dni se vrše vaje pijonirjev po Ljubljani in seveda bregovi so polni radovednega občinstva. Ali prizori, ki se vrše doli na Ljubljani, so taki, da je občinstvo že parkrat ogorčeno protestiralo proti nečloveškemu postopanju častnikov napram moštvu. Očividec nam opisuje par dogodkov takole: Neki častnik,

Strašna vremenska katastrofa v Srbiji!

Šumadija, središče Srbije, pod vodo. — Dvanajst mrtvih. — Škoda kolosalna. — Voda še vedno narašča.

Pred nami leži nekoliko pretresljivih brzojavk, ki smo jih dobili od naših dopisnikov v Srbiji. Rodovitna in bogata Šumadija, središče Srbije, je pod vodo, ki še vedno raste. Utrgal se je oblak in preplavil ves veliki okoliš od Kragujevca do Batičeva in Lapova, ki leži na glavni železniški progí, po kateri je zapadna Evropa zvezana z orijentom; ta proga je sedaj pod vodo in železniška zveza med zapadno Evropo in orijentom je pretrgana. Škoda je ogromna, a zabeležiti moramo tudi dvanajst človeških žrtev. Glas o tej katastrofi je srbsko prestolnico, Beograd, silno razburil, ali pripravljaja se tudi že pomožna akcija, ki se gotovo ne omeji samo na Beograd in na Srbijo, nego je upati, da priskočijo ponesrečenim krajem na pomoč človekoljubi iz vseh krajev sveta, ker je katastrofa res velikanska.

Tu podajamo brzojavke naših dopisnikov, kakor smo jih dobili:

Kragujevac, 20. aprila. Šumadijo, središče Srbije je zadela ogromna nesreča.

Splošni pregled.

Državni zbor.

V torkovi seji državnega zbora se je nadaljevala razprava o službeni pragmatiki državnih uradnikov. Govoril je med drugimi poslanci tudi minister za notranje zadeve Haerdtl, a njegove misli o službeni pragmatiki so bile tako nemoderne in ozkosrčne, da niso našle odziva niti v vrstah njegovih najbližjih pristašev. Posebno je povdarjal § 32. nove pragmatike, ki prepoveduje državnim uradnikom sodelovanje pri političnih društvih. Socijalni demokrat (Čeh) dr. Soukup je grajal protekcijo, ki igra veliko ulogo v današnjem uradništvu in zahteval odpravo zakona o certifikatistih. Potem se je nadaljevala razprava o predlogu poslanca Vukovića glede dalmatinskih železnic. Jako značilen je bil govor dr. Sylvestra, ki je toplo zagovarjal potrebo dalmatinskih železnic, ki nimajo samo gospodarskega značaja, temveč so velike stratežične važnosti. Povdarjal je, da mora vlada z vso energijo nastopiti proti Ogrski, da ta spolni svoje obveznosti, ki so bile naznačene v nagodbi glede dalmatinskih železnic.

Izmed interpelacij omenjamo interpelacijo poslanca Ivana Hribarja glede posto-

panja naučne uprave pri nameščanju slovanskih profesorjev v slovanskih deželah in glede nemških sodb pri deželnem sodišču v Ljubljani. Češki realist poslanec dr. Drtina je vložil nujen predlog glede nove stavbe češkega vseučilišča in tehnične biblijoteke v Pragi.

Rekonstrukcija kabineta.

V parlamentarnih krogih se z največjo gotovostjo zatrjuje, da prične ministrski predsednik Bienerth v najkrajšem času pogajanja z raznimi strankami glede rekonstrukcije kabineta. Vzrok temu koraku je ta, ker potrebuje vlada velike in zanesljive večine za posojilno predlogo; najprej se baje obrne do Jugoslovanov in čeških klerikalcev ter ponudi vsaki stranki ministrski portfelj. Pri tem baje Bienerth s popolno gotovostjo računa na Sušteršičev „Slovanski klub“. Ako se vladi ta korak posreči, potem je razbito enotno postopanje „Slovanske Enote“ in njen upliv pomajnsan.

Ruski konzulat v Pragi.

V januarju tekočega leta je ruska duma sklenila ustanoviti še letos v Pragi ruski konzulat. Kot prvi konzul, ki bi imel nastopiti svoje mesto tekom aprila, je bil določen knez Egon Lubomirski. Ali kakor

ki je vodil čoln, je pahnil vojaka, ki ni delal po njegovi volji iz čolna v Ljubljano; ko so ga tovariši vsega mokrega in preplašenega povlekli nazaj v čoln, mu je častnik pripeljal klobuto in ga začel obsipati z najsurovejšimi psovskami iz kasarniškega leksikona bon-tona. — Drugi častnik je lopnil brez vsakega povoda vojaka z vso silo z veslom po hrbtu! — Ko so se zadnjič prevrnili dva vojaka in častnik iz čolna v Ljubljano, se je častnik takoj odpeljal v bolnišnico, a vojaka sta morala takoj zopet v službo. — To so res lepe stvari. Ali ni nikjer nobene oblasti, ki bi nastopila z vso energijo proti takemu nečloveškemu postopanju častnikov proti moštvo?

Ne skrunite spomina narodnih žrtev!
Glede spomenika, ki se ima postaviti našim narodnim žrtvam, čujemo naravnost gorostasne stvari. Spomenik z vrhnim napisom: 20. september 1908, bi moral stati na grobu obeh žrtev: Adamiča in Lundra. To pa gospodi na Bleiweisovi cesti in v kazini ni bilo všeč. Ta spomenik bi jih najbrže preveč spominjal na . . . (gospod državni pravdnik, vsaj teh pik nam ne podelite!) Premišljevali so, kako preprečiti, da bi spomenik ali sploh ne stal, ali pa, ker so dobro vedeli, da bi se proti temu uprves slovanski narod, da se spomenik postavi na skromen kotiček. A ker slutijo, da bi tudi ta korak povzročil odpor, so se obrnili na svoje zaveznike, slovenske (?) klerikalce. Iz izkušnje prepričani, da so klerikalci dostopni za vsako še tako umazano kravjo kupčijo, so poskrbeli najprvo čudež, da je Kranjska šparkasa z darilom 31.000 kron za orglje in take nujne potrebe klerikalcem zamašila usta. Da pri tem tudi na škofa niso pozabili, to se razume. Tako so prišli zavezniki zavezanih ust k posvetovanju. In so sklenili: Spomenik ne sme stati tam, kjer stoji skupni grob obeh padlih žrtev. Tudi ne sme imeti nobenega napisu, ki bi očitno spominjal na 20. september. Dovoljeno bodi le: imena, datum rojstva in smrti, to vse v najskromnejši obliki. Pa pride še bolje: Določili so, da se mrliča odkopljeta ter zakopata se daleč ob strani pokopališkega zidovja in da se ima tam postaviti spomenik. Da se mrliča odkopljeta, to bi bil le navidezen izgovor. V resnici pa bi se nekoč po noči sedanji grob le toliko odkopal, da bi bilo videti, kakor da sta se trupli res izkopal. Nasprotno pa bi bilo na mestu, tam ob zidu napravljen markirani grob, kjer dozdnevno počivata žrtvi. Tako bi ta spomenik nikogar naravnost in venomer spominjal, kaj je bilo v noči 20. septembra. Klerikalcem so dišali tisti judeževi tisočaki, ki so jim bili obljubljeni, še bolj oni, ki so jih za kravjo kupčijo že prejeli in so tem sklepom zaveznih rok, zamašili ust prihlinjeno prikimali. Upravitelj šensih ust prihlinjeno prikimali. Upravitelj pokopališča, slovenski katoliški duhovnik, bajje neki Smolnikar, je moral prevzeti izpeljavo celega načrta. Poskusil je najprvo, da se spomenik sploh ne postavi. Še le, ko je mož uvidel, da to ne gre, je privolil, da se postavi, kakor že rečeno, ob strani k zidu. — To in še mnogo drugega se govori, česar pa za danes še nočemo spravljati v širšo javnost. Apeliramo pa na združeni narodni odbor, da čim preje pojasni, ali so mu te govornice znane, in če je to res, kar se govori. Za spomenik je prišpeval ves slovenski narod in je opravičen zahtevati tudi brez ozira na te govornice, pojasnila, kaj je pravzaprav spomenikom! Že pred pol letom se je govorilo, da se je delo oddalo Peruzziju, dasi niti nismo na jasnem, kako je z načrti tega spomenika. In potem še nekaj. Ne glede na to, ali je zgorej omenjena še navidezno pretirana govornica o vladno klerikalni nakani resnična ali ne, tekem časa storjeni grehi izdajstva naših klerikalcev, zahtevajo izločitev klerikalcev iz združenega narodnega odbora! Ljudje, ki se puste plačati od Kranjske šparkase, da ne omenjamo drugih velikih grehov, kakor da so zasramovali obletnico narodnih žrtev, ne morejo biti več narodni, ker so svojo narodnost prodali za Judežev denar. Sovražniki družbe sv. Cirila in Metoda: Ne skrunite nam vsaj spomina na naše narodne žrtve!

Dve novi cesti zgradi mestna občina letos. Jedno poleg državne obrtne šole na Mirju, drugo na stavbišču starega voj. oskrbovališča. Tu se podaljša tudi Betovenova ulica.

Zgradba novih hiš ozir. vil. Ob Poljanski cesti grade na nekdanjem svetu „Pis. podp. društva“ novo hišo M. Koželjeve; ob Gruberjevem nabrežju vilo uradnika E. Kandarata in ob Kuhnovi cesti vilo Fr. Hiršmana. Zidarska dela pri stavbi državne obrtne šole so se pričela. Prihodnji mesec podero del skladišča na prostoru voj. oskrbovališča ob Franc. Jožefovi cesti ter prično z zgradbo hiše Jos. Mayerja.

Olepševalna dela na ljubljanskem gradu so se deloma že pričela.

Nove cerkve v Ljubljani. Barjani dobe svojo cerkev in Jezuvitje si zgrade svojo že davno projektirano cerkev ob Elizabetni cesti. V Ljubljani je namreč veliko pomanjkanje cerkev in — pameti.

Škropite, škropite in škropite! Dosedaj v blatu, odslej naprej v prahu, to je naša Ljubljana. Te dni se nepričakovano priklati ta ali oni veter, ali pa vsi skupaj, pa vam celo Ljubljano zagrnejo s prašnim plaščem. Zato pa pripravimo: Škropite zjutraj, škropite popoldne, in poškropite še zvečer. Vsaj glavne ulice.

Nevarna igrača. Deček Joško Kunstler na Tržaški cesti je skakal in plezal na dvoiručju po železju, a je padel s tako silo, da si je razbil kost na čelu.

5000 mark je ukradel v Lincu svojemu gospodarju sotrudnik Karel Winterbauer, rojen 18. oktobra 1880 v Kammerju in je dne 14. t. m. popihal po svetu. Varnostna oblastva ga marljivo zasledujejo.

Izgubil je mesarski pomočnik Franc Per dva zlata prstana, vredna 44 K. — Marija Merharjeva črno denarnico z 24 K; delavec Ivan Lenarčič pa srebrno žepno uro z verižico. — Zasebnica gospa Elizabeta Zerko je izgubila zlato žensko uro, vredno 50 K.

Neznano kam odšel je pred šestimi dnevi dijak VI. razreda I. državne gimnazije Martin Matkovič, rojen 1. 1890. v Ponikvi, pristopen pa v Veliko dolino pri Krškem. Stanoval je zadnji čas nekje v Šiški in se je proti nekemu prijatelju izrazil, da se ne bodeta več videla. Kdor bi vedel kaj o njem, naj to sporoči mestni policijski ljubljanski.

Preskrbljeni bodo. Na južnem kolo-dvoru so bili aretovani: Štefan Firšt iz Dseniča na Hrvaškem, Franc Tratar iz Trstenika pri Krškem, Jožef Zupet iz Podkota in Jožef Uhan iz Straže. Prva dva še nista zadostila vojaški dolžnosti, druga dva sta se pa pečala s subagencijo. Izročili so jih deželnemu sodišču v preiskovalni zapor.

Naši v tujino, tujci k nam. V ponedeljek se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 40 Macedoncev, 45 Slovencev in 89 Hrvatov. — V Ljubljano je prišlo 62 Macedoncev, ki bodo zaposleni pri poglabenju Gruberjevega prekopa.

Svojega tovariša okradel. Delavcu Mišku Stanoviču, zaposlenem pri Gruberjevem prekopu, je njegov tovariš Ante Lukanič po noči v lopi, kjer sta prenočevala, ukradel iz hlačnega žepa usnjati mošnjček z vsebino 19 K. Lukanič jo je takoj drugi dan odkuril iz Ljubljane. Sled vodi v Petrinjo (Hrvaško).

Iz nepredvidnosti. Neki vojak-lovec, prideljen tukajšnjemu pionirskemu oddelku je, vozeč se po Ljubljani, sunil svojega tovariša z dolgim drogom po obrazu ter ga po desni strani lica zdatno poškodoval. Kakor se vidi, ti pionirji v Ljubljani nimajo sreče.

V vlak je vrgel kamen. Proti lokalnemu vlaku, ki odhaja ob 6:30 zvečer iz Ljubljane, je neki neznan zlikovec na Selu vrgel kamen, zadel šipo ter jo razbil. Izmed potnikov k sreči ni bil nihče poškodovan.

Važna turška listina se je našla v Narodni kavarni. Naslikane so bombe, bodala in druge take igrače. Kdor je to listino izgubil, naj se zgloši pri glavnem uredniku g. Milanu Plutu.

Loterijsko srečke, Brno: 86, 60, 12, 73, 27.

Društvene vesti.

Organizacija zdravnikov na Kranjskem ima 28. aprila v mali dvorani hotela Union ob 1/2. uri zvečer svoj občni zbor. Ker se bode posvetovalo o jako važni zadevi, je želeli, da se člani poštevilo udeležijo zborovanja.

„Matica Slovenske“ 173. odborova seja se je vršila dne 15. aprila. Predsednik naznanja, da je zastopal „Matico“ pri pogrebu rajnega pesnika Medveda in v spremstvu treh drugih članov pri glavni skupščini „Maticе Hrvatske“ v Zagrebu. Poroča o dopolnilnih volitvah na letošnjem občnem zboru „Maticе Slovenske“. Vsi vnovič ali na novo voljeni odborniki so voljeni na štiri leta. Pri volitvi predsedstva, blagajnika in dveh ključarjev se voli enoglasno dose-danji predsednik gosp. dr. Ilesič, enako blagajnik in oba ključarja. V knjižni odsek se uvrstila na občnem zboru novo izvoljena odbornika gg. Koder in pl. Bleiweis; gosp. Koder se pridruži še poleg tega gospodar-skemu odseku. Odda se tisk „Letopisa“ in „Prevodov iz svetovne književnosti“. Oddaja „Zabavne knjižnice“ se odloži na prihodnjo sejo. V deželni umetniški svet pošilja „Matica“ kot svojega zastopnika gosp. ravnatelja Ivana Šubica. Določijo se recenzenti nekaterim rokopisom; prevod Zeyerjevega romana „Jan Marija Plohar“ je izgotovljen. Za leto 1909. se je prodalo 4255 garnitur, med dijake se jih je razposlalo po dve kroni 150. Za tekoče leto se je nabralo do zdaj 822 naročnikov, skupno šte-vilo naročnikov slovenskega zemljevida pa znaša 900.

Narodna delavska organizacija priredi 8. maja izlet v Trst s posebnim vlakom, polovično ceno. V Trstu je za sprejem že vse potrebno skrbjeno.

Kaleidoskop.

Želje.

V neusahljivem vrelcu prihajajo iz človeškega srca; sto let učkaš in še jih ni konec, tihih in glasnih, pobožnih in pre-grešnih, ponižnih in strastnih. Klici so, po blagih; ki jih nimaš; kakor hitro je blagor tvoj, izgubi srce svoje hrepenenje in — premnogokrat! — zaželjeni in pridobljeni predmet svojo vrednost . . .

Kdor bi mogel umiraje prešteti milijone svojih želja, kako bi se jim začudil! Trhli stavec je kot otrok želel sladkih povitkov in vojaške čepice, kot dijaček zadostnega reda v šolski nagoli, kot petošolec prvega poljuba blede goske, kot šestosedmo- in osmošolec prvega greha s parfimirano gospo, kot vseučilišnik doktorskega diploma in bogate neveste, kot oženjen rodoljub — otrok in dobička, kot star veljak dobre jedi in pijače, dobrih smodk in rednega izpraznjevanja života — in zdaj, ko ne more niti več jesti niti prebavljati, si želi smrti, uprizorjene po staročasti ceremoniji v krogu tužnih src in solznih oči svoje rodbine.

Srebnoglava starka — česa je želela? Izprva bonbončkov in punčk, nato bonbončkov in poljubčkov, grehkov in ženina, nato otrok, denarja in opravičljivega prešestovanja, nato možitve svojih hčera, nato možitve in zvoda katerihkoli samcev in samic — da bi bili vsaj drugi deležni dobrot, ki ne marajo več rositi v njeno naročje. Nazadnje, ko ji življenje odpove poslednji davek, si želi bele kave in večnega izveličanja: Bog je prvi in zadnji ljubimec ženske . . .

Kakršen človek, takšno je človeštvo. Enkrat želi Mesije, drugič osvobojenja svete dežele, nato po vrsti moč in propad papeške stolice, svobodo in enakost ljudi, zmagoslavje Napoleona, konstitucijo, osam-svojenje narodov in vresničenje socialnih sanjarij o boljji usodi. Želje rasto kot zlati gradovi; oči milijonov se zamikajo vanje, tačas pa melje valjec življenja, vse naprej, vse svojo pot naprej . . . Razočarani človek se zaveda resničnosti, vzor ugaša za vzorom, želja za željo, cilj se umika novemu cilju . . .

Ali nismo po naših krajih želeli združene Slovenije? Svobode, pravic, in enakih reči? Zdi se, tudi nam so šle želje po vodi; in če bi ne bile šle — danes bi se prav tako malo brigali za dosežene blagre, kakor se malo brigamo za svoj najboljši zaklad: za lepo domovino, ki jo imamo in za zdrave roke, ki so naša last, za krepke pesti, ki so nam ključ v bodočnost. — Človek, ki želi, pozablja, da zunanji svet nima ušes za jezik njegovega srca; on pozablja nauk:

„Namesto da prosiš, si sam vzemi!“ Tudi mi smo ga pozabili.

V takšnih žalostnih časih gre želja vdanopodpisane za ciljem, ki si ga sam sicer ne more vzeti, a je tako visok in nedosežen, da se gotovo nikoli ne pretvori v resnico, ki bi z bridkim mahom prekinila čar in poezijo koprnečega zelenja: Želi si, da bi ga pihal ves vesoljni svet vsak dan štiriindvajset ur tja, kamor mu pristojna.

King-Fu.

Najnovejša telefonska in brzovjavna poročila.

Državni zbor.

Dunaj, 20. aprila. V današnji seji se je nadaljevalo drugo branje vladne predloge glede službene pragmatike državnih uradnikov. Nato se je nadaljevala razprava o nujnem predlogu dalmatinskega poslanca Vukovića. Pri tej razpravi je govoril tudi poslanec Sedlaček, ki je povdarjal, da je potrebno solidarno postopanje vseh Slovanov v tej točki, ker to pomenja podkrepitev Jugoslovanov, z Jugoslovani pa se ob enem okrepi Slovanstvo v celi monarhiji. Kritizira ob enem postopanje vlade z Jugoslovani in slabost vlade nasproti Ogrski. Treba pa je, da se Dalmacija dobro podkrepiti in zato je tudi treba, da se na novih dalmatinskih progah upeljejo tudi brzovlaki. Poslanec Tresič-Pavišič je vložil dve interpelaciji in sicer: eno na domobranskega ministra v zadevi stolnika E. pl. Pivačiča in drugo radi postopanja tržaškega dežel-nega sodišča.

Eulenburg se je preselil v Lipsko.

Lipsko, 20. aprila. V tukajšnjih odličnih krogih je aretirala danes policija več uglednih oseb radi hudodelstva po § 175. kaz. pr. kaz. Med aretiranimi se nahaja tudi nek komercialni svetnik in solastnik neke

tukajšne ugledne knjigarne. Policija noče dati nobenih natančnih poročil in se pričakuje še nadaljnih aretacij, ker je v celo afero zapletenih baje še mnogo drugih uglednih oseb. (Op. uredništva: Za Berlinom torej sedaj Lipsko! Bog nas varuj te dobre dejne nemške kulture.)

Priznanja korporala Douschanta.

Pariz, 20. aprila. Korporal Douschant je priznal, da je vzel posamezne dele francoskih mitrailase-pušk, pobegnil in se podal s tem plenom v Strassburg na Nemškem. Tam so mu plačali za to izdajstvo 50.000 mark. S tem denarjem se je podal v spremstvu neke lahkoživke na Dunaj, kjer je v dveh mesecih zapravil ves ta denar. Popolnoma ubužan se je potem vračal čez Nemčijo proti Franciji. Na Nemškem je služil za nekaj časa za hlapca, ko pa se je vrnil v Francijo, so ga aretirali.

Danski kraljevi par na Rivieri.

Kodanj, 20. aprila. Kraljevi par je danes odpotoval na Riviero.

Roosevelt na Danskem.

Kodanj, 20. aprila. Predsednik ameriškanskih združenih držav Roosevelt bo po zatrevanju tukajšnjih oficijelnih krogov gost kralja. Stanoval bo v kraljevi palači.

Razpust nižje zbornice na Danskem.

Kodanj, 20. aprila. Sklenilo se je, da se razpusti nižja zbornica in razpišejo nove volitve. Termin za nove volitve je določen na 20. majnika.

Roosevelt odpotoval iz Budimpešte.

Budimpešta, 20. aprila. Roosevelt se je odpeljal danes ponoči z ekspresnim vlakom v Pariz. Pri odhodu je zakladil iz vagona, ko se je že vlak pomikal, množici na peronu: „Na zopetno svidenje!“ Apony ga je spremljal do Požuna.

Arnauti aretirani.

Solun, 20. aprila. Tu se je aretiralo Arnavte, ki so prigravarjali vojakom, naj se uprejo častnikom.

Albanski upor.

Berlin, 20. aprila. Listu „Berliner Tagblatt“ je došla brzojavka, da je pri Verisoviču 1200 upornikov napadlo 2 turška vojaška oddelka in jih 24 ur neprestano oblegalo. Vojaki so morali brzojaviti v Skoplje za pomoč. Kljub temu sta se posadki morali umakniti in uporniki so odnehali šele, ko je došlo več oddelkov tretjega vojnega kora. Šefket-paša je odredil, da se je bombardiralo več vasi, ki so pogorele do tal in s tem močno učinkoval na ljudstvo.

Carigrad, 20. aprila. Kakor se brzovjavno poroča iz Soluna, odide vsak dan 6 do 7 bataljonov vojaštva proti Albaniji.

Rumunska odpošlje deputacijo v Cetinje.

Bukarešt, 20. aprila. Ob priliki petdesetletnice kneza Nikole se poda v Cetinje pod vodstvom generala de Budisthemos posebna deputacija. Kakor je sedaj določeno, pride med 20. in 23. aprilom stara štetja v Cetinje.

Kralj Ferdinand bolgarski je preložil svoje potovanje.

Sofija, 20. aprila. Iz oficijelnih krogov se poroča, da kralj Ferdinand name-ravane obiske evropskih dvorov za nekaj časa odloži. Prvi obisk je za sedaj določen za konec majnika, in sicer obišče kralj najprvo predsednika francoske republike Fallierja v Parizu.

Španski državni zbor se snide v juliju.

Madrid, 20. aprila. Kakor se poroča, se snide novi španski državni zbor (cortes) 15. julija h kratkemu zasedanju, in se pričakuje, da bo posloval brez vsakih težkoč. Poletno zasedanje je projektirano na dva do tri tedne. Po sedajni razporeditvi se snide državni zbor zopet s 1. oktobrom.

Pojasnilo.

„Slov. Narod“ z dne 9. t. m. je uvrstil med kandidate za občinski svet ljubljanski tudi nekega ing. Ivan Šega, načelnika kurilnice južne železnice. Če se je pod tem imenom mislilo mene kandidirati, ki sem šele od 1. februarja 1910 v Ljubljani, izjavljam, da se je to izvršilo brez moje vednosti in proti moji volji. Preklic sem takoj 11. t. m. poslal „Slov. Narodu“, kateri je iz umevnih razlogov odklonil objavo.

Toliko javnosti v pojasnilo.

Ing. Ignacij Šega,

višji strojni komisar in načelnik kurilnice.

Slovenci, posečajte slovensko umetniško razstavo v Jakopičevem paviljonu!

Glasovnica I.

I m e	Z n a č a j	B i v a l i š č e
	za koga naj se postavi	zakaj
Terseglav Lampe	za župana za podžupana	zaradi zaslug v korist C. M. družbi ker se razume na finance da bo vodil deželno gledališče, ker se na to dobro razume
Kobi	za I. svetovalca	fenomenalni govornik v prid slo- venske univerze
Gostinčar	za II. svetovalca	

In ako ne bi hotel kdo od teh sprejeti, pa naj se postavi Anton Bonaventura, škof in pisatelj na njegovo mesto.

Glasovnica II.

Anton Bonaventura	škof in pisatelj	
Lina	ljubl. narodna mučenica	
Dr. Eger	predsednik ljubljanskih mučnikov	
Kranjska šparkasa	dobrotnica Slovencev	
Dr. Mantuani	za ravnatelja mestnega arhiva.	ker je iznajditelj novih turških glav

(Glasovnica pomotoma oddana.)

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin.
Najmanjši znesek 50 vin.
: Plača se naprej. — Za odgovor se priloži znamka. :

Trgovina z gostilno in posestvom ter z vsem blagom, 3 minute od postaje, se pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več se izve pri Ivanu Levičarju, trgovcu, Krmelj 30, Dolenjsko.

Dve dobro ohranjeni kolesi se prodasta na Sv. Petra cesti št. 54.

Najnovejši prašni plašč za dame od K 10.— naprej v največji izbiri v „Angleškem skladišču oblek“, Ljubljana, Mestni trg 5.

Trije gospodje se sprejmejo na stanovanje in hrano ali brez hrane. Dve zračni, lepo opremljeni sobi na razpolago. — Poizve se v Gradaški ulici št. 18. prtiličje levo.

Več trpežnih zabojev 45 cm širokih in 30 cm visokih se proda. Ponudbe na: Ivan Perko, Ljubljana, Turjaški trg 4. 5/6

Krojaški pomočnik za fino veliko delo se takoj sprejme; plača je I. vrste. Ponudbe upravi „Jutra“. 2/4

Dva Jermenarska pomočnika in en učenec se sprejmeta na Poljanski cesti št. 22.

Najcenejše se kupi v angleškem skladišču oblek Ljubljana, Mestni trg št. 5: 5000 oblek za gospode od K 8.— naprej; 2000 površnikov od K 12.— naprej. Ogromna izbira v najnovejši konfekciji za dame po čudovito nizkih cenah. O. Bernatovič. 4/6

Nemški, laški in francoski jezik poučuje podpisani proti mesečnemu honorarju. Skupni kurzi K 3.—, konverzacija, korespondenca K 4.—, posamezni kurz K 6.—. Instrukcijska soba sredi mesta, ali Vodmat, Jenkova ulica 20. — Anton Šibenik.

Odda se klet, katera se lahko porabi za skladišče. Vpraša se v upravnistvu „Jutra“.

Enonadstropna hiša s petimi sobami in lepim vrtom, podobna vili, se proda s proste roke v Rožni dolini pri Ljubljani; 20 minut od Mestnega trga. Poizve se pri gostilničarju Balija Glince, poprej Traven. 8/3

Meblovano mesečno sobo iščeta dva gospoda. — Ponudbe na upravo „Jutra“.

Oddam dve meblovani sobi po 16 kron. — Sv. Petra cesta št. 26.

Zgubljena je bila predčerašnjim modra listrastra mornarska čepica. Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi v lekarni Trnkoczy.

Natakarija na račun za boljše gostilno se sprejme takoj. Dobra kuharica s kavcijo ima prednost. Omožene niso izključene. Naslov pri „Jutra“.

Gorenjsko havbo lepo in dobro ohranjeno kupi „Turist Office“, Miklošičeva cesta št. 6.

KORESPONDENCA.

Kavarna Union. Zadostuje A. G. Dalmatinova ulica. Pozdravček!

Franjo Parkelj

lastnik reklamnega in plakatnega podjetja.

Snaženje stanovanj in okenj. Izvršuje vse v to stroko spadajoče dela in po točno zmernih cenah.

Lep zaslužek

doseže lahko vsakdo na brzopletnem stroju „Ilirija“; oddaljenost ni zapreka. Navodila in prospekte pošilja vsakomur

Domača pletilna industrija na stroje v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 44.

Lepa vila

v Ljubljani, ob glavni cesti z dobro idočo trgovino se proda.

Povpraša naj se v upravnistvu „Jutra“.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v neposredni bližini kolodvora. Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zjamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant lastnik.

Gostilničarske hčere

ki imajo veselje do kuhanja, imajo najlepšo priliko izuriti se brezplačno v kuharstvu. Pouk se vrši pod nadzorstvom kuharskega nadzornika, ki je nadzoroval v gostilniški šoli na Bledu. Priglasite se v hotelu „Tivoli“ v Ljubljani.

Več

natakariic

se sprejme takoj v hotelu „Tivoli“.

Prva anončna pisarna v Ljubljani

Levstikova ulica št. 2

išče takoj

več zastopnikov za Ljubljano.

Sprejmo se le inteligentni ljudje

tudi ženske.

V slučaju dobre uporabnosti tudi stalna mesečna plača.

Kinematograf „Ideal“

Franc Jožefova c. 1. Hotel pri Maliču. Nasproti glav. pošte.

Od srede 20. do petka 22. aprila 1910.

1. Dresiranje konj. (Zanimiva projekcija po naravi.)
 2. Dober gospodar. (Drama iz socialnega življenja.)
 3. Panorama in običaji na Moluških otokih. (Zanimiva projekcija po naravi.)
 4. Ni se igrati z ljubeznijo. (Drama, umetniška projekcija v barvah, priredil Alfred de Muset.)
 5. Nadzornik plinovitih svetilk. (Dolga umetniška, jako komična projekcija. Predstavljajo pariški umetniki, gospoda Laurin, Larrain, gospe Caumont, Marly in Lorys.) Dodatek k zadnji predstavi ob 8. zvečer.
 6. Nasprotnikova vizitka. (Komično.)
 7. Lov na slaničke. (Zanimivo po naravi. Ne ista, ki se je že predstavljala pod tem naslovom.)
 8. Pripomoč Germana Morin. (Drama.)
 9. Jako popolen črninik. (Komično.)
- Vsak torek in petek od 6. do 10. ure zvečer sodeluje slavna „Slovenska Filharmonija“.

Krojač P. Cassermann se nahaja sedaj v Šelenburgovi ulici št. 1 nasproti Kazine.

Vsi večji strojepisci se strinjajo s tem, da je UNDERWOOD pisalni stroj najhitrejši in najtrpežnejši. Zato največ sijajnih priznanj.

Uverite se o tem, ter naložite svoj denar plodonosno z nakupom Underwood-a. 12-6

Ivan Perko
Ljubljana
Turjaški trg 4., II.

Model 1910.
Edino zastopstvo znamke

Kinta

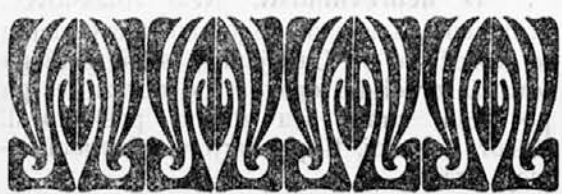
je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedajnosti.

Zaloga Puch-koles.

Sprejema kolesa v popravo, emajliranje in poniklanje ter izposojevanje koles.

- Točna, solidna in cena izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana
Dunajska cesta št. 9.

The Royal Biograph

Lattermannov drevored

Največje podjetje te vrste. Same novosti. Lokomobila na 40 konjskih moči. Sijajna razsvetljava. — Dvakrat na teden, ob torkih in sobotah nov spored.

Spored od torka 19., do petka 22. t. m.

Mrtvo mesto Bruges.

Originalni posnetek.

Vranova perut. (Indijanski prerijski tekač.)

Velikanska ameriška drama, izvajana od pravih Indijancev.

Boksanje.

Originalni športni posnetek.

Ljubosumni Otelo na obrežju.

Kleopatra.

Historična drama. Velikanski gledališki posnetek. Kolorirano.

Zakaj so poslali Fricota v vzgojevalnico. Komično.

Začetek predstav: ob delavnikih ob pol 6. zvečer, ob nedeljah in praznikih ob 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10.

Cene prostorov: loža K 1-20, I. prostor 80 vin., II. prostor 60 vin., III. prostor 30 vin., vojaštvo polovico.

Obilega obiska prosi podjetništvo.

Tapetnik D. Puc

Ljubljana, Marije Terezije c. 16. se priporoča za vsa dekoracijska in tapetniška dela. Divani, otomani, modroci se izdelujejo po najnižji ceni.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarski mojster

V LJUBLJANI, Kongresni trg št. 13

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Slav. občinstvu naznanjam, da imam več pripravnih hiš v mestu po jako ugodnih cenah naprodaj. Na razpolago imam sedaj tudi žago s posestvom v bližini Ljubljane, na jako dobri prometni črti. Natančneje pojasnila daje prometna pisarna

Peter Matelič

v Ljubljani,

Škofja ulica št. 10.

Telefon št. 155.

Kri! in okusno pijačo daje le dr. pl. Trnkoczyja sladni čaj pod imenom „SLADIN“! Pije se brez kave, čaja, kakao; z malo mleka in sladkorjem. 30-5

Moč! S tem prihranite 50% na denarju pri gospodarstvu. Kdor naroči najmanj 5 zavitkov po pošti v glavni zalogi lekarne pl. Trnkoczyja v Ljubljani (Kranjsko) dobi za 5 K 50 v franko.

Zdravje! To resno obvestilo potrjujejo mnogobrojna priznalna pisma.

50% prihranka! 1/4 paketa stane 50 v. Zahtevajte ga pri svojem trgovcu! Sladni čaj ni sladna kava, katere hranilna moč se deloma vsled žganja uniči!

V hotelu Vega

v Spodnji Šiški

se odda s 1. majem v I. nadstropju

večje stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo in pritliklinami. Stranke brez otrok imajo prednost.

Istotam se odda v najem več

meblovanih sob za letovišcarje.

Sprejemajo se abonenti na hrano in stanovanje.

Slavnemu občinstvu se priporoča za mnogobrojen poset

Vinko Orešnik, hotelir.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26-2 priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za zvezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“ :

Kontrolno blagajno

malo rabljeno in jako pripravno za vsako trgovino proda
Valentin Golob, Ljubljana, Mestni trg 10.

Kmetovalci, pozor!

ALOJZIJ KORSIKA

semenska trgovina v Ljubljani, Šelenburgova ulica šte. 5,
naznanjam, da mi je ravno kar došla

velika množina travnega semena v 16 vrstah;

travne mešanice sestavljam sam po navodilu lista „Kmetovalec“. Nadalje tudi krmilna pesa, rdeča in rumena, nemška detelja lucerna, domača štajerska, vsa preizkušena in v plombiranih vrečah, zanesljivo brez predalice. Potem veliko množino čebuljčka za posaditi in veliko drugega krmilnega in zelenjadnega semena.

Radi velike množine znatno znižane cene!

Izveček iz glavnega cenika se na frankirano zahtevanje dobi poštine prosto.

A. PERSCHE

Ljubljana,

Pred škofijo št. 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame,
specijalitete zavratic in nogavic; steznik

„Directoire“ P. D.

Lepa

birmanska darila!

Največja in najbogatejša izbira, po jako znižanih cenah.

Se vljudno priporočam gg. botricam in boterčkom za obilen obisk z velespoštovanjem

FR. ČUDEN urar in trgovec v Ljubljani.

Ceniki s koledarjem tudi po pošti prosti.

Oglejte si največjo zalogo

poljedelskih strojev.

slamareznic, čistilnic, mlatilnic, kosilnic, motorjev, gepeljnov in stiskalnic za grozdje in sadje, štedilnikov, peči, nagrobnih križev, blagajn itd. pri trdki

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marija Terezija cesta 1, poleg Figabirta.

Ravnotam lahko kupite vsak čas po najnižjih cenah traverze, železniške šine, cement in vse druge potreščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino, gnojnico, vseh vrst tehtnice, uteže in vse druge :: v železnino spadajoče predmete. ::

Zavod za pohištvo in dekoracije FRAN DOBERLET

Ljubljana, Frančiškanska ulica 10.

Ustanovljeno leta 1857.

Telefon št. 97.

Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne ženitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

FRANC MERHAR

stavbno in umetno kleparstvo
uvaja vsa vodovodna in instalacijska dela ter vsa v kleparstvo stroko spadajoča dela.

Izdeluje dela za cementno-lesene strehe itd.
Napeljuje strelovođe.

Slavnemu občinstvu se priporočam za cenj. naročila ter zagotavljam vedno strogo vestno postrežbo in znamenjam z odličnim spoštovanjem

Franc Merhar
v Ljubljani, Tržaška cesta št. 2.

Velikansko izber pomladnih in letnih oblačil

priporoča tvrdka

A. KUNC, Ljubljana

Dvorni trg šte. 3.

Najnižje stalne cene.

Braća Wortmann, Sušak pri Rieki.

Uljudno naznanjam svojim cenjenim odjemalcem zgorajšnje tvrdke, naj se ne dajo motiti vsled nekega oglasila slično glaseče se firme, ker sem še vedno edini zastopnik bratov Wortmann v Sušaku.

Z odličnim spoštovanjem

Franjo Remic,
Ljubljana, Sodnijska ulica št. 4.

Birmancem, botrom in botricam

priporoča

obleke po vsaki ceni

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo št. 19

Vedno najnovejša konfekcija za dame in deklice.

Modni salon

M. SEDEJ-STRNAD

priporoča cenjenim damam

klobuke le najfinejše izvršbe. Žalniklobuki vedno v zalogi.

Palača Mestne hranilnice.

Prešernova ulica.

Na prodaj je v Ljubljani pri Sv. Krištofu
prav tik Dunajske ceste v Linhartovi ulici, 10 minut od glavne pošte oddaljeno

posestvo

v obsegu okroglo 40.000 m², pripravno za stavbišča, oziroma zaradi bližine kolodvora za skladišča, tovarne, delavnice itd. — Posestvo obstoji iz dveh velikih parcel; na eni se nahaja pritlična, popolnoma dobro ohranjena hiša s hlevom in podvojnimi kozolcem. Parceli sta razdeljene na 30 stavbišč in se prodasta ali celi ali pa v oddelkih. Posredovalci izključeni. Več se izve v gostilni „Mikuževi“ v Kolodvorski ulici št. 3. v Ljubljani. Pismena vprašanja naj se pošiljajo na naslov: Ivan Mikuž, dež. računski revident v Ljubljani.

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14

priporočajo za pomladansko in poletno sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otročjih, domačega in tujega izdelka. — Gumi za pete, vrvice, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbi.

Specijalisti za nepremočljive lovske in turistovske čevlje. Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila.

Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Redka prilika za nakup

K 44·40 stane

361-40

kompletna obleka za gospode ali kostum za dame
modni površnik za gospode ali raglan ali prašni plašč za dame,
posamezne hlače za gospode ali krilo iz blaga ali za prati,
modni telovnik za gospode ali bluza ali jupon za dame,
klobuk ali slamnik za gospode ali velika modna čepica za dame.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopih, povištvu in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Spedijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana **Bavarski dvor.**

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov povištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevaža povištvo v novih, patentovanih povištvih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo razno blago, povištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je **Karl Lawl**, Dunaj I. Schulhof 6.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52-9

patentiran dvojno zarezani

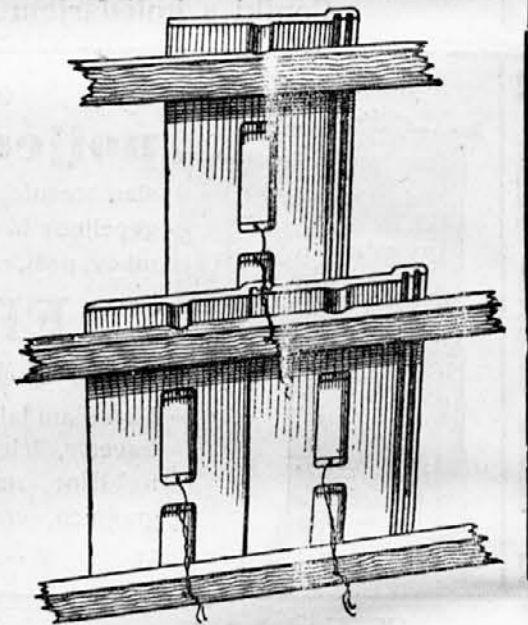
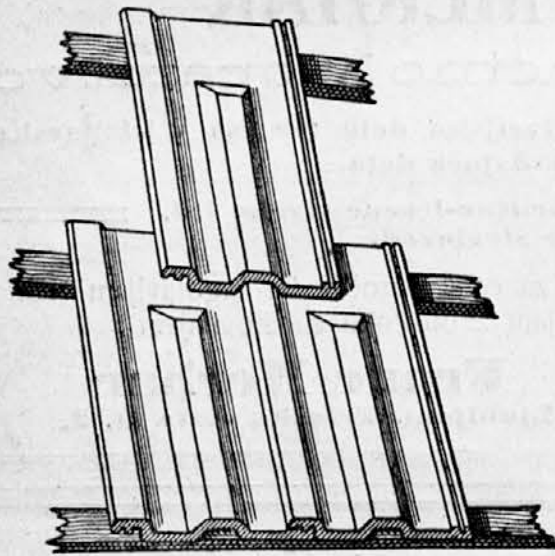
strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

Brez odprtih navzgor! Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis. Spretni zastopniki se iščejo.

L. TOMAŽIČ v Spodnji Šiški

Nekartelirano!

(preje tvrdka J. C. Juvančič)

Nekartelirano!

priporoča svojo bogato zalogo

zagrebškega in češkega piva.

Vsak gostilničar lahko pristopi kot odjemalce brez ozirov na prejšnjo pivovarno!

Delniška glavica:
K 3.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 400.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 $\frac{1}{2}$ %.